YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

21 päivänä lokakuuta 1996 *

Asiassa T-107/96 R,

Pantochim SA, Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Feluy (Belgia), edustajanaan asianajaja Jacques H. J. Bourgeois, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Gérard Rozet, avustajanaan asianajaja Hervé Lehman, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja esittää välitoimihakemuksen, jotta komissio velvoittaisi EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisessa menettelyssä Ranskan myöntämään kantajalle väliaikaisen vapautuksen polttoaineverosta 20 000 tonnin vuotuisen määrän osalta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

on antanut seuraavan

määräyksen

Riidan perustana olevat tosiseikat

1 Kantaja Pantochim SA, kotipaikka Feluy (Belgia), on Società italiana serie acetica sintetican (jäljempänä Sisas), kotipaikka Milano (Italia), tytäryhtiö. Pantochim omistaa Feluyssa Sisoil E -nimisen kasveista peräisin olevan kaasuöljyn tuotantoyksikön. Sisoil E on kasviöljyjen metyyliesteri, jota voidaan käyttää yksin tai perinteisten kaasuöljyjen kanssa sekoitettuna polttoaineena ja kotitalouksien lämmitykseen.

Kansallisesta kulutusverosta vapauttamista koskeva hakemus

2 Ranskan vuoden 1992 budjettilain (30.12.1991 annettu laki 91-1322, julkaistu Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä 31.12.1991, s. 17229) 32 pykälällä vapautetaan 31.12.1996 asti kansallisesta kulutusverosta rapsi- ja auringonkukkaöljyesterit, joita käytetään kotitalouksien polttoöljyn ja kaasuöljyn korvikkeena, sekä viljasta, maa-artisokista, perunoista sekä juurikkaista valmistettu etyylialkoholi, jota lisätään superpolttoaineisiin ja bensiiniin, ja etyylialkoholin johdannaiset. Lain 32 pykälän täytäntöönpanemiseksi 27.3.1992 annetussa asetuksessa säädetään edellytyksistä, jotka tämän vapautuksen saamiseksi on täytettävä. Erityisesti asetuksessa vaaditaan, että tarkoitettuja tuotteita käytetään kokeiluluonteisessa hankkeessa ja että niitä jalostetaan pilottiyksiköissä (3 ja 5 pykälä). Laitoksen tai laitoskokonaisuuden on saatava ministeriön hyväksyntä tullakseen luokitelluksi pilottiyksiköksi (6 pykälä).

3 Sisas ilmoitti jo marraskuussa 1992 Ranskan hallintoviranomaisille, että se haluaisi saada tytäryhtiönsä Pantochimin ja erityisesti sen tehtaan Feluyssa hyväksytyksi pilottiyksiköksi. Tähän mennessä se ei ole saanut mitään hyväksyntää.

4 Ranskan maatalous-, kalastus- ja elintarviketeollisuusministeriö ilmoitti 21.6.1996 Pantochimin neuvonantajalle osoittamallaan kirjeellä, että paikan päällä tehdyn tutkimuksen perusteella Feluyn tehtaan tuotantokapasiteetti oli suurempi kuin määrä, jota varten hyväksyntää oli haettu. Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/81/ETY (EYVL L 316, s. 12) kuitenkin säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa täydellisiä tai osittaisia valmisteveron määrää koskevia vapautuksia tai alennuksia ainoastaan, kun on kyse pilottihankkeista, jotka on määritelty laitosten tuotantokapasiteetin perusteella, joten kyseiselle tehtaalle ei voitu antaa hyväksyntää pilottitehtaaksi. Lisäksi ministeriö vahvisti, että koska komissiossa parhaillaan tutkittiin Ranskan lainsäädännön soveltuvuutta yhteismarkkinoille, Ranskan viranomaiset eivät voineet antaa mitään uutta hyväksyntää. Ministeriö lisäsi, että "siltä osin kuin komissio hyväksyy sille esitetyt suunnitelmat ja käynnissä olevat menettelyt siis voidaan saattaa päätökseen, Pantochim-yhtiö, kuten mikä tahansa biopolttoaineita valmistava yhteisön tuottajayritys, voi hakea hyväksyntää, joka myönnetään julkisessa menettelyssä niiden arviointiperusteiden ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka on määritelty kilpailusääntöjä tiukasti noudattaen ja jotka annetaan tiedoksi asiasta kiinnostuneille".

Hallintomenettely, joka koskee Ranskan lainsäädäntöä, jonka mukaan biopolttoaine vapautetaan kansallisesta kulutusverosta

5 Komissio ryhtyi 7.12.1994 EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrättyyn menettelyyn Ranskan lainsäädännön osalta, jonka mukaan biopolttoaineen käytöstä ei tarvitse maksaa kansallista kulutusveroa. Komissio ilmoitti tästä Ranskan viranomaisille 12.12.1994 päivätyllä kirjeellä.

6 "Komission Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti antama tiedonanto — — tuista, joita Ranska on myöntänyt biopolttoaineiden alalla" julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 9.6.1995 (EYVL 1995 C 143, s. 8).

7 Sisas esitti huomautuksensa tässä hallintomenettelyssä 29.6.1995. Se pyysi lisäksi komissiota ensisijaisesti "toteamaan, että näiden Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan vastaisten yksityiskohtaisten sääntöjen takia Ranskan myöntämä tuki biodieselin tuotannolle on tämän perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitetulla tavalla soveltumaton yhteismarkkinoille", toissijaisesti "toteamaan, että Ranskan on muutettava tätä tukea siten, että muissa jäsenvaltioissa tuotetulle ja Ranskaan toimitetulle biodieselille annetaan samat edut", tai kolmantena vaihtoehtona "ryhtymään välttämättömiin välitoimiin vaatimalla Ranskaa hyväksymään mahdollisimman nopeasti Sisasin tehdas Feluyssa toistaiseksi pilottiyksiköksi siten, että se saa tuottaa 20 000 tonnia vuodessa vuonna 1995".

8 Komissio ei vastannut millään tavalla, joten Sisas esitti komissiolle 29.3.1996 päivätyn vaatimuskirjeen. Se toisti 29.6.1995 päivätyssä kirjeessään esittämänsä vaatimukset ja kehotti komissiota EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan nojalla määrittelemään kantansa kahden kuukauden määräajassa. Se lisäsi, että se varasi "tytäryhtiölleen Pantochim SA:lle oikeuden vaatia Ranskan valtiolta sekä Euroopan yhteisöltä korvausta huomattavasta taloudellisesta vahingosta, jonka Pantochim on kärsinyt sen takia, että se suljettiin lain perusteella Ranskan verottomilta biodieselmarkkinoilta vuodesta 1993 lähtien".

9 Komissio ilmoitti 24.5.1996 päivätyllä kirjeellään Sisasin neuvonantajalle, että kyseinen 29.3.1996 päivätty kirje oli rekisteröity valituksena, jolla on tarkoitus aloittaa EY:n perustamissopimuksen 169 artiklassa tarkoitettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely.

Menettely

10 Pantochim on nostanut perustamissopimuksen 175 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.7.1996 ja jossa vaaditaan ensinnäkin sen toteamista, että komissio on syyllistynyt laiminlyöntiin, koska se ei ole kieltänyt biopolttoaineiden verovapautta Ranskassa koskevassa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä kyseisen verovapauden syrjivin perustein tapahtuvaa myöntämistä, ja jossa vaaditaan toiseksi EY:n perustamissopimuksen 178 ja 215 artiklan nojalla korvausta vahingosta, jonka kantaja väittää kärsineensä komission laiminlyönnin takia.

11 Kantaja esitti erikseen EY:n perustamissopimuksen 186 artiklan nojalla hakemuksen, joka saapui ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.7.1996 ja jossa kantaja vaati välitoimen määräämistä, jotta "komissio velvoittaisi EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisessa menettelyssä Ranskan myöntämään [kantajalle] toistaiseksi pyydetyn, sovellettavasta valmisteverosta vapautetun biodieselmäärän".

12 Komissio esitti kirjalliset huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.8.1996 jättämässään asiakirjassa.

13 Asianosaiset esittivät suulliset huomautuksensa 7.10.1996.

Sovellettavat oikeussäännöt

14 Perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan mukaan niitä yhdessä tulkittuna ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät, tai päättää muista tarpeellisista välitoimista.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Vaadittujen toimenpiteiden on oltava sillä tavalla väliaikaisia, että niillä ei vaikuteta pääasian ratkaisuun (ks. asia T-84/96 R, Cipeke v. komissio, presidentin määräys 8.10.1996, Kok. 1996, s. II-1313, 23 kohta).

Asianosaisten väitteet

Pääasian kanteen tutkittavaksi ottaminen

16 Komissio arvioi, että tämä hakemus pitää jättää tutkimatta, koska itse pääasian kanne on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että kantaja ei ole noudattanut perustamissopimuksen 175 artiklassa määrättyä menettelyä ja että kantajalla ei ole oikeutta ryhtyä kyseiseen menettelyyn.

17 Ensiksi komissio toteaa, että ensinnäkin yhteisön lainsäätäjä on todennut, että jokainen henkilö voi saattaa asian yhteisöjen tuomioistuinten käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kyseistä toimielintä on kehotettu tekemään ratkaisu (perustamissopimuksen 175 artiklan toinen kohta), millä yhteisön lainsäätäjä on tarkoittanut, että tämän kehotuksen esittää sama henkilö, joka nostaa laiminlyöntikanteen, ja että toiseksi oikeuskäytännössä on katsottu, että tämä velvollisuus edeltävään kehottamiseen on olennainen edeltävä menettelymääräys, jota on noudatettava, jotta kanne voidaan ottaa tutkittavaksi (asia 17/57, Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg v. korkea viranomainen, tuomio 4.2.1959, Kok. 1959, s. 9 ja myöhemmin asia T-28/90, Asia Motor France v. komissio, tuomio 18.9.1993, Kok. 1993, s. II-2285). Ottaen huomioon se seikka, että tässä asiassa Sisas osoitti vaatimuskirjeen komissiolle, kun taas laiminlyöntikanteen nosti Pantochim, tämä kanne on jätettävä tutkimatta.

18 Lisäksi on niin, että vaikka Pantochim on Sisasin tytäryhtiö, kantajaa on vastaajan mukaan pidettävä emoyhtiöstään erillisenä oikeushenkilönä, sillä menettelysäännöissä ei koskaan oteta huomioon oikeushenkilöiden välisiä mahdollisia taloudellisia sidoksia, kun arvioidaan kanteen tutkittavaksi ottamista.

19 Toiseksi vastaaja katsoo, että Pantochimilla ei myöskään ole oikeutta nostaa laiminlyöntikannetta, koska toimea ei ole osoitettu sille; toimi, johon komission kantajan mukaan pitäisi ryhtyä, koskee Ranskan lainsäädännön yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa. Perustamissopimuksen 175 artiklan kolmannen kohdan mukaan henkilö voi nostaa laiminlyöntikanteen ainoastaan sellaisesta oikeudellisesta toimesta, joka voidaan osoittaa kyseiselle henkilölle ja joka tuomioistuimeen haastetun toimielimen on toteutettava (asia 246/81, Lord Bethell v. komissio, tuomio 10.6.1982, Kok. 1982, s. 2277, 16 kohta ja asia T-3/90, Prodifarma v. komissio, määräys 23.1.1991, Kok. 1991, s. II-1, 35 ja 37 kohta).

20 Erityisesti käsiteltävänä olevan kaltaisessa tapauksessa, joka liittyy valtion tukea koskevaan menettelyyn, perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa annetaan kyseessä oleville yrityksille mahdollisuus osallistua hallinnolliseen menettelyyn komissiossa ainoastaan esittämällä huomautuksensa (asia 70/72, komissio v. Saksa, tuomio 12.1.1973, Kok. 1973, s. 813, 19 kohta). Ottaen huomioon toisaalta se, että mahdollisuudet perustamissopimuksen 175 artiklan mukaisen kanteen nostamiseen ovat rajallisemmat kuin 173 artiklan mukaisen kanteen nostamiseen, ja toisaalta se, että valtion tukea koskeva menettely on luonteeltaan erityinen, kolmantena osapuolena oleva yritys, joka on tässä asiassa tapahtuneella tavalla esittänyt perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaan huomautuksia, ei voi nostaa laiminlyöntikannetta saadakseen todetuksi sen, että komissio on laiminlyönyt päätöksen tekemisen.

21 Vaikka oletettaisiin, että laiminlyöntikanteen tutkittavaksi ottamista olisi arvioitava kumoamiskannetta koskevan perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjen edellytysten mukaisesti, on todettava, että Pantochimin nostama pääasian kanne on myös jätettävä tutkimatta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ei nimittäin voida katsoa, että sellainen päätös koskee yritystä erikseen, jolla hyväksytään tässä kyseessä olevan kaltainen yleinen tukijärjestelmä, koska tällaisessa yleisessä järjestelmässä "todellisen tuensaajan olemassaolo ja siten tällaisen tuensaajan todellisen kilpailevan yrityksen olemassaolo edellyttää sitä, että tukijärjestelmää sovelletaan konkreettisesti yksittäisiä tukia myöntämällä" (asia T-398/94, Kahn Scheepvaart v. komissio, tuomio 5.6.1996, Kok. 1996, s. II-479).

22 Kantaja puolestaan arvioi asiassa 169/84, Cofaz ym. vastaan komissio 28.1.1986 annettuun tuomioon (Kok. 1986, s. 391, 22 kohta) tukeutuen, että päätös, jota komissio ei ole tehnyt, koskee sitä sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu. Omien sanojensa mukaan kantaja on ainoa yritys, joka on vastannut *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 9.6.1995 julkaistussa tiedonannossa esitettyyn komission kehotukseen esittää huomautuksia. Kantaja on myös ainoa henkilö, joka on kärsinyt syrjivistä menettelyistä, joiden mukaan vapautus biopolttoaineverosta myönnetään Ranskassa, koska se on yhteisön tuottajista ainoa, joka on kyllin kilpailukykyinen toimittaakseen biodieseliä Ranskaan kilpailukykyiseen hintaan. Siten ei voi olla epäilystä siitä, että komission laiminlyönti vaarantaa sen "oikeudellisesti suojattuja intressejä", koska Ranskan toimenpiteet biopolttoaineen vapauttamiseksi kansallisesta kulutusverosta vaikuttavat olennaisesti sen asemaan kyseisillä markkinoilla.

23 Kantaja korostaa, että kyseinen velvollisuus ei ole komission velvollisuus ryhtyä perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa määrättyyn menettelyyn vaan pikemminkin saman toimielimen velvollisuus saattaa kerran aloittamansa menettely päätökseen kohtuullisessa määräajassa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Ottaen huomioon, että vaatimuskirje lähetettiin komissiolle 29.3.1996, komissiolla oli ollut enemmän kuin kohtuullinen määräaika saattaa kyseinen menettely päätökseen (asia 59/79, Fédération nationale des producteurs de vins de table et vins de pays v. komissio, määräys 11.7.1979, Kok. 1979, s. 2425) varsinkin kun sille oli ilmoitettu, että Ranskan hallitus asettaa kiintiöitä, joille annetaan vuotuisia, yleensä heinäkuun alusta seuraavan vuoden kesäkuun loppuun kestäviä verohelpotuksia.

Haetun välitoimen laillisuus

24 Komissio riitauttaa myös haetun välitoimen laillisuuden sillä perusteella, että se on vastoin perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklassa määriteltyjä periaatteita.

25 Vastaajan mielestä on ensinnäkin niin, että jos haettu välitoimi määrättäisiin, se olisi osoitettu Ranskalle riippumatta sen sanamuodosta. Koska Ranska ei ole tämän menettelyn asianosainen, Pantochimin hakemalla määräyksellä rikottaisiin menettelyllistä sääntöä, jonka mukaan ennen turvaamistoimesta määräämistä perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan nojalla kyseisellä jäsenvaltiolla täytyy olla tilaisuus esittää kantansa suunnitellusta toimesta (asia C-301/87, Ranska v. komissio, tuomio 14.2.1990, Kok. 1990, s. I-307, 19 kohta).

26 Toiseksi vastaaja väittää, että komissio ei voi mitenkään pakottaa jäsenvaltiota perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisessa menettelyssä muuttamaan toistaiseksi myönnettyä tukea; komissio voi ainoastaan määrätä tuen maksamisen keskeytettäväksi ja vaatia asiakirjojen ja tietojen toimittamista, jotta voidaan tutkia tämän tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille (em. tuomio asiassa Cour France v. komissio ja asia C-39/94, SFEI v. komissio, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. I-3547, 45 kohta).

27 Kolmanneksi komissio toteaa, että joka tapauksessa on niin, että jos tuki ei sovellu yhteismarkkinoille, olisi vastoin perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklassa määriteltyjä periaatteita, että yritys, joka ei ole tukea saanut, saa siihen oikeuden.

28 Lopuksi komissio vetoaa oikeuskäytäntöön (erityisesti asia 142/87 R, Belgia v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 15.6.1987, Kok. 1987, s. 2589), jonka mukaan se, että kansallisia oikeussuojakeinoja käyttäen vahinko voidaan välttää, aiheuttaa sen, että välitoimihakemus voidaan perustellusti hylätä. Tässä asiassa kantaja voi vastaajan mukaan riitauttaa Ranskan hallintotuomioistuimessa ministeriön päätöksen, jolla hakemus saada hyväksyntä hylättiin. Kantaja olisi myös voinut vaatia kansallista tuomioistuinta määräämään perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan nojalla tuen maksamisen keskeytettäväksi tai tuen

palautettavaksi, koska komission mukaan riidanalaista tukea ei ollut ilmoitettu (asia C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires ja Syndicat national des négociants et transformateurs de saumons, tuomio 21.11.1991, Kok. 1991, s. I-5505 ja em. tuomio asiassa SFEI v. komissio).

29 Kantajan mielestä tässä asiassa merkitykselliset oikeussäännöt eivät ole, kuten vastaaja väittää, perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa vaan pikemminkin 3 kohdassa. Tästä seuraa, että komission välitoimia koskevan toimivallan määrittely sellaisena kuin se on esitetty vastaajan mainitsemassa oikeuskäytännössä, jonka mukaan komissio voi ainoastaan määrätä tuen maksamisen keskeyttämisestä ja vaatia tarpeellisia tietoja sen soveltuvuuden tutkimiseksi, ei sovellu tässä asiassa.

30 Komission toimivalta määrätä, että Ranskan viranomaiset muuttavat kyseisen tuen myöntämistä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, ei siis ole minkään oikeussäännön vastainen.

31 Lisäksi on joka tapauksessa niin, että se seikka, että kantaja on nostanut kansallisessa tuomioistuimessa kanteen päätöksestä, jolla Ranskan viranomaiset kieltäytyivät hyväksynnästä, ei voi vaikuttaa haetun välitoimen laillisuuteen. Koska kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on lisäksi ainoastaan valvoa sitä, että jäsenvaltiot täyttävät velvoitteensa silloin, kun tukitoimenpiteistä ei ole ilmoitettu, ja koska kantajan mukaan tässä asiassa tukijärjestelmästä on ilmoitettu komissiolle, kansallisen tuomioistuimen toiminnalla ei ole mitään merkitystä arvioitaessa sitä, onko välitoimihakemus otettava tutkittavaksi tai onko se perusteltu.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

32 Tällä välitoimihakemuksella pyritään siihen, että komissio määrättäisiin velvoittamaan Ranskan viranomaiset vapauttamaan kantaja kansallisesta biodieselin kulutusverosta tilapäisesti 20 000 tonnin vuotuisen määrän osalta Ranskan edellä mainitun vuoden 1992 budjettilain 32 pykälän mukaisesti.

33 Aluksi on tutkittava aiotun toimenpiteen ja komission toimivallan välistä suhdetta kyseisessä hallintomenettelyssä.

34 Tähän hallintomenettelyyn ryhtymistä koskevan edellä mainitun tiedonannon sanamuodosta ilmenee, että komissio ryhtyi siihen perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan nojalla ja että sillä pyritään sen selvittämiseen, soveltuuko Ranskan biopolttoaineita koskeva lainsäädäntö yhteismarkkinoille. Komission mukaan tällä lainsäädännöllä annetaan "suora tuki maataloudesta peräisin oleville biopolttoaineille (rapsi- ja auringonkukkaöljyesterit ja viljasta, maa-artisokista, perunoista sekä juurikkaista valmistettu bioetanoli) ja epäsuora tuki tietyille perustuotteille" (tiedonannon 2 kohta). Lisäksi asiakirjoista ilmenee, että Ranskan viranomaiset ovat perustaneet kyseisen tukijärjestelmän ilmoittamatta siitä ennakolta komissiolle ja että ne ovat jo vapauttaneet kansallisesta kulutusverosta joitakin yrityksiä, jotka yhä nauttivat tästä etuudesta.

35 Kuten vastaaja toteaa, erittäin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun komissio perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä toteaa, että tuki on myönnetty ilman, että siitä on perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa määrätyllä tavalla ennakolta ilmoitettu komissiolle, komissio ei voi ryhtyä muihin välitoimiin kuin velvoittaa jäsenvaltion keskeyttämään välittömästi

tuen maksamisen ja toimittamaan komissiolle sen asettamassa määräajassa kaikki tarpeelliset asiakirjat ja tiedot sen tutkimiseksi, soveltuuko tuki yhteismarkkinoille (ks. viimeksi em. asia SFEI v. komissio, 45 kohta).

36 Kantaja on hakenut välitoimista määräävältä tuomioistuimelta sitä, että se määräisi komission velvoittamaan Ranskan vapauttamaan kantajan kansallisesta kulutusverosta tilapäisesti ja tietyillä edellytyksillä, mikä ei selvästikään kuulu toimivaltaan, joka vastaajana olevalla toimielimellä on perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisessa hallintomenettelyssä.

37 Lisäksi on todettava, että tällainen toimenpide olisi vastoin valtion tukea koskevia yhteisön oikeussääntöjä (perustamissopimuksen 92 ja 93 artikla).

38 Sellaisten välitoimien sisällön rajoittaminen, jotka voidaan määrätä tällaisessa hallintomenettelyssä, seuraa itse asiassa periaatteista, joista perustamissopimuksella perustettu valtion tukia koskeva järjestelmä on saanut vaikutteita. Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaan "jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki" on yleisesti kielletty. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo korostanut, tämä kielto ei ole ehdoton eikä varaukseton, koska erityisesti saman määräyksen 2 kohdassa komissiolle annetaan laaja harkintavalta hyväksyä tuki poikkeuksena kyseisen 1 kohdan yleisestä kiellosta.

39 Perustamissopimuksen 93 artiklassa määrätään erityismenettelystä, jotta komissio voi jatkuvasti seurata ja valvoa tukia. Erityisesti artiklan 3 kohdassa määrätään täytäntöönpanokiellosta, jolla pyritään takaamaan, että tukijärjestelmällä ei ole vaikutuksia ennen kuin komissiolla on ollut kohtuullinen määräaika tutkia suunnitelmaa yksityiskohtaisesti ja tarpeen vaatiessa ryhtyä tämän artiklan 2 kohdassa määrättyyn menettelyyn, ja jos tähän menettelyyn ryhdytään, ennen kuin komissio on antanut lopullisen päätöksen tukisuunnitelman soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

40 Järjestelmän tehokkuus edellyttää, että komissio voi ryhtyä turvaaviin toimenpiteisiin, kuten yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt. Näiden toimenpiteiden tarkoituksena on kuitenkin yksinomaan estää se, että perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohtaa rikottaisiin, ja erityisesti se, että tuen maksamista koskevaa kieltoa rikottaisiin; tämä kielto on periaatteessa voimassa tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoilla koskevaan komission lopulliseen päätökseen asti (em. asia Ranska v. komissio, tuomion 15—18 kohta ja em. asia SFEI v. komissio, tuomion 35—38 kohta).

41 Tästä seuraa, että tällaisessa menettelyssä jokainen välitoimi, jolla ei tavoitella tällaista päämäärää, ei ole perusteltu tässä järjestelmässä, joten toimenpidettä on pidettävä lainvastaisena.

42 Tästä seuraa, että kantajan tässä välitoimihakemuksessaan vaatima välitoimi, jolla komissio määrättäisiin velvoittamaan Ranskan viranomaiset vapauttamaan Pantochim kansallisesta kulutusverosta toistaiseksi ja tietyillä edellytyksillä vuoden 1992 budjettilain 32 artiklan mukaisesti, on yhteensopimaton yhteisön valtion tukea koskevien oikeussääntöjen kanssa.

43 Lisäksi on korostettava, että tässä asiassa välitoimista päättävältä tuomioistuimelta haettu välitoimi on sisällöltään ja vaikutuksiltaan sama kuin toimenpide, joka komission olisi kantajan mukaan pitänyt toteuttaa. Perustamissopimuksen laatijoiden toivomaa yhteisön eri toimielinten välistä toimivallan jakoa koskevien periaatteiden mukaista ei nimittäin olisi se, että yhteisöjen tuomioistuimet voisivat velvoittaa komission suostumaan niille esitettyyn välitoimihakemukseen (asia T-131/89 R, Cosimex v. komissio, presidentin määräys 6.12.1989, Kok. 1990, s. II-1, 11 ja 12 kohta).

44 Tässä asiassa kantaja pyytää välitoimista päättävää tuomioistuinta komission sijasta arvioimaan kyseistä tukitoimea sekä sitä, onko tukea ehkä myönnettävä myös kantajalle, ennen kuin komissio on tehnyt asiassa mitään päätöstä. Lisäksi välitoimista päättävä tuomioistuin ei kohdistaisi määräystä vastaajana olevalle toimielimelle vaan pikemminkin kyseiselle jäsenvaltiolle.

45 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, että edellytykset sille, että vaadittu välitoimi voitaisiin oikeudellisesti myöntää, eivät täyty, joten hakemus on hylättävä; ei ole tarpeen tutkia sitä, ovatko muut asianosaisten esittämät väitteet perusteltuja.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä lokakuuta 1996.

H. Jung
kirjaaja

A. Saggio
presidentti